

HW 120

BIBLIOTHEK
der k.k. Sternwarte
WIEN
(Währing, Türkenschanze.)

Nº

672
C₂
A

IV, 5^r

CLAVIS A- CRORUM

Temporum;

Seu

Propositionum Chronologicarum

HEPTADES III.

Quibus per Novam, & à multis secu-
lis incognitam Mysticam Formam Annorum
Sabbathicorum, Jubilæorum, & LXX Hebdoma-
dum Prophetæ Danielis, aditus ad tem-
porum Biblicorum adyta
tentatur.

Consecratæ

Serenissimo Würtembergia Principi

EBERHARDO III.

*Censura verò & Judicio omnium pio-
rum & rerum Chronologicarum peri-
torum subjecta*
à

JOHANNE JACOBO HAINLINO
P. D.

TUBINGÆ,

Typis PHILIBERTI BRUNNI.

ANNO M. DC. XLI.

CLAVIS
CORUM

Temporibus

Propositionum Chronologicarum

LIBER III

Quibus per Novam, & multis locis
is incognitam Mysticam Formam Annotum
Sapientiarum, Iohannis, & IXX. Richardi
dum Prophetarum Danielis, aditus et com-
pactum Babilonis eduxit
construit

Collectae

Expositione Willelmi de Wyke

EBERHARDUS III.

Castro novo & iudicio omnium pro-
fane & vanae doctrinae per-
sonas detecta

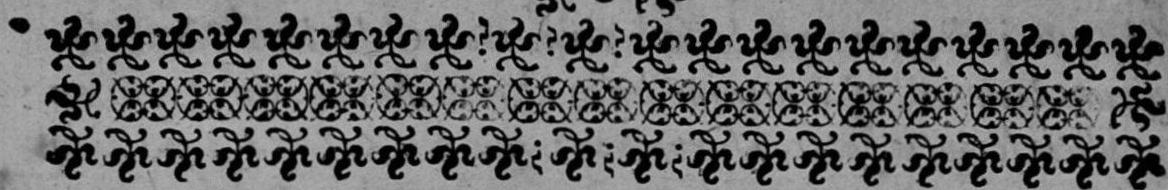
JOHANNES JACOBO HANLINO

D. D.

TUBINGAE

Typis Bibliobertii

MDCCLXXII

SERENISSIME CELSISSIME 2.

PRINCEPS

ac

DOMINE: DOMINE
Clementissime;

TSI RERUM IMPERITO

putidum videri posset; Illustrissimum Serenissima Tua Celsitudinis nomen tam vili charta prescribere: aliter tamen censebit prudens rerum aestimator, qui secum reputaverit, in hisce paucis pagellis, de talibus rebus agi, quas praestantissimi Virorum, multis vastis voluminibus à sesqui mille annis quaesiverunt; nec tamen, (forte quia, ut talia innotescerent, fatale tempus nondum aderat) ita invenerunt, ut simul omnia dubia expediverint: Nempe De exacta temporum à lapsu protoplastorum in hunc usq; diem elapsorum ratione; certaq; tot Chronologicorum certaminum decisione; imprimis verò Mysticarum Hebdomadum Prophetæ Danielis exquisita declaratione; quas Magnus SCALIGER scopulum tam eruditorum, quam imperitorum vocavit, quem nemo pratervehi sine naufragio potuerit.

An meam hanc Cymbam illasam ad certitudinis ac veritatis portum appulerim, hac brevissimâ delineatione, fusioris à me adornati Opusculi Chronologici, Doctorum & piorum, ubi ubi sint, explorare judicia volui.

Suggestit enim mihi, sive Genius proprius, sive DEUS,

):(2

(de quo

E P I S T O L A

(de quo iudicium a quo lectori permitto) Calculum Chronologicum Novum, & à nemine hisce ultimis seculis, quantum ex publicis scriptis patet, usurpatum: quo ceu CLAVI aditum ad Sacrorum temporum mysteria pertentavi. Is calculus ita comparatus est, ut nihil mediocre de eo dici statuere possit; sed aut planè futilis, nulliusq; precij est; (quod propter admirabilem temporum Harmoniam dici vix poterit) aut Temporum adyta, tam firmiter antea obserata, jam reclusit, omniaq; quæ occulta erant, in lucem protulit.

Numeris enim Figuratis, ex Latere seu Radice Mystici Septenarii exurgentibus, omnis Temporum, à Lapsu protoplasti Adami hucusq; elapsorum, ratio ac series, ita innexa est, ut nemo Diem unum addere, aut demere possit, quin totum, quasi fundamento everso, destruat edificium.

Ob hanc causam facile erit, iudicium de hoc Calculo ferre, etiam absq; magno Apodixeon ac Demonstrationum apparatu; qui sæpè non veritatis, sed falsitatis, aut incertitudinis indicium est. Veritas autem ita comparata est, ut sua luce radiet, omniumq; Filiorum veritatis oculis & pectori facile illabatur. Sunt insuper pleraq; tempora quæ adfero, *ωεγαμδεδετυπενα* & jam ante demonstrata. Nihil enim in benè constituta Chronologia innovo, aut turbo; quod multis solenne est; qui, ut hypothese suæ serviant, *συχηρονισμους*, quos non inveniunt, fingunt; & ob id ultima primis in temporum rationibus permiscere, susq; deq; habent.

Ego verò sequor id, quod probatissimi Chronologi, in primis autem Ill. Josephus Scaliger, & Cl. Michæel Mestlinus, ante me jam dudum probarunt: quorum calculus, paulum decurtatum, aut prolongatum, ad hunc novum ita examino, ut hinc firmissimam veritatis certitudinem habiturum confidam. Propter bonam ergò spem, quam de ipso concepi, Calculum hunc Mysticum, ejusq; tempora Mystica vocavi. Alius aliud ipsi nomen tribuat, pro suo Iudicio. Spero au-

tem

D E D I C A T O R I A.

tem Serenissimam Tuam Cels: hasce paucas pagellas, sed gravissimarum rerum plenas, non aspernaturam; verum sereno vultu suscepturam, de iisq; Virorum piorum, ac rerum Chronologicarum & Astronomicarum peritorum judicia exploraturam. Qui certè, si spe mea fallerer, calculusq; meus mysticus futilitatis coargui posset, conatum tamen meum, in re nemini mortalium noxia, Ecclesie verò & Reipublica literaria, si ex voto succedret, perutili & honorifica approbabit; erroresq;, quos omnes, ne maximi quidem Viri, in hoc Chronologico negotio vitare potuerunt, benignè condonabunt. Sin verò: Laudem ac Gloriam debitam dabunt DEO Omnipotenti, ac Filio ejus Unigenito, Domino ac Servatori nostro Iesu Christo, cum Spiritu S. qui hanc tot Seculis absconditam mysticam temporū rationem, hoc exulceratissimo seculo, inter medios bellorum tumultus, sub Serenissima Tua Celsitudinis patrocinio, per hominem varijs improborum machinis oppugnatum, omnibusq; fortuna bonis exutum, iterum revelare dignatus fuit: Ex eoq;, post fœliciter per hunc Mysticum calculum sopitas plurimas Chronologicas controversias, quas tolli posse impossibile videbatur, spem bonam concipient, de brevi secutura, alia majoris momenti CONCORDIA, quam à DEO omnis Concordia & pacis auctore, optant omnes sub Cruce gementes ἐϋλωτοιοι, & pacifici DEI Filij. Cumq; ex Chronologica eventuum supputatione intelligant, DEUM Patrem quidem bonorum clementissimum, sed & Vindicem malorum severissimum, Gratia suæ opera erga bonos, Ira verò erga malos, Sabbathicis plerunq; temporibus exercere; eundem DEUM Patrem per Christum ardentissimis precibus sollicitant; ut tandem Christiana Reipublica Reges ac Principes virtute ex alto induere velit, qua piorum Regum, Iosaphati, Hiskie, Iosie, aliorumq; exemplo, obviam eant, abominandis Sabbatorum profanationibus, quæ jam à multis annis invaluerunt, ut si quis temporis oblitus, festusne an profestus dies ageretur ignoraret

EPISTOLA DEDICATORIA.

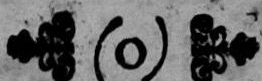
noraret, ex nequissimis operibus qua Sabbathicis & feriatis diebus perpetrantur, Sabbathum festumq; esse indubitato colligere posset. Anne mirum igitur cuiquam videbitur, DEUM, cujus Sabbathica gratia opera impietate nostra repellimus, omnem irae suae furorem Sabbathicis temporibus in nos effundere? quod praeeritis annis 1611. 1618. 1625. 1631. 1637. (qui ex mystico calculo Sabbathici fuerunt) magno nostro malo didicimus. Faxit igitur DEUS, ut omissa & abjecta hac non ferenda impietate, proximo Anno Sabbathico, quem B. Apostolus Matthias, Anno Epochae Christianae vulgaris 1644. advehet, & ab hinc, post Septennium secuturo Iubileo, quem B. Apostolus Matthaeus adducet, Anno ejusdem Epochae 1650. non Ira sed Gratiae divinae vasa esse possimus. Quem DEUM Patrem, per Iesum Christum, omnis bonae donationis auctorem, supplex etiam oro venerorq;, ut Ser^m Tuam Cels^m cum Illustrissima domo Würtembergica, non modo in hunc, sed plures etiam Iubilaos incolumem, omnibusq; rebus florentem, in Patriae emolumentum, afflictorumq; solatium servare velit. Amen. Dabam Tubingae Anno Epochae Christianae Dionysianae 1641. Mystico, à Lapsu Adami 5968. à nato Messia Rege 1754.

Ser^m Tuæ Cels^m

submissæ devotionis servus

Joh: Jacob Hainlin.
P. D.

Thomæ

I.

THOMÆ LANSII

Epigramma

in CL. Viri

JO: JACOBI HAINLINI,
CLAVEM SACRORUM
TEMPORUM,

*Ad pios sapientesq; Urbis & Orbis
Chronologos.*

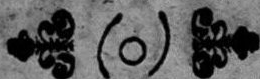

Ubi clavi fuerant multis SACRA TEMPORA seclis:
Sensus scissuras res ea mille dedit;
Traxit & in dubias sublimia corda palæstras;
Nusquam plus studii que ingeniique fuit.
Protulit inprimis Chronicæ miracula pennæ
Hæc ætas: prisca est gloria cuncta minor.

At pius HEINLINUS curatius omnia pensans,
Postico errores dum videt irruere,
Protinus arrepta contatur SABBATHA CLAVI;
Exputat, & sancta cum ratione docet,
Civili distet quàm Mysticus annus ab anno,
Tempora quàm Oraclis convenienter eant.

Si qua fides veri est, HAINLINI inventa serenant,
Lux datur hinc Epochis, dira fugatur Eris:
Autor & objectis est respondere paratus,
Doctis, indoctis, Omnia, pauca, nihil.

Æra

I I.

ÆRA diu fallax totum divisa per orbem
 Hactenus, & nutu sub dominantis erat.
 More suo numeravit Arabs, Ptolomæus, & ABBAS,
 Hellas Olympiadas laudat, Apella vetat.
 Imposuit nomen correctæ IVLIVS AERÆ,
 Temporis hic pariter Rector & orbis erat.
 Qui nunquam potuit CÆSAR perferre priorem,
 Cæsaris à sobole vincitur, estq; minor.
 Iuliades palmam, modò Iulius adsit, habebit,
 Scaligero victas porriget Iste manus.
 Scaliger annosi correxit Tempora Mundi,
 Mox qui Scaligerum corrigat alter adest:
 Dum certant partes, & adhuc sub Iudice LIS est,
 HAINLINVS tantas nescit amare moras,
 Sabbaticis totus sua Sabbata quarit in Annis,
 Et cum veraci vult numerare DEO:
 Desino mirari septem miracula Mundi;
 Iam mentem & sensus HEPTADOS Author habet.

HENRICUS SCHMID,
 Pr. Acad.

Propo-

PROPOSITIONUM
CHRONOLOGICA-
CARVM.

HEPTADOS I.

PROPOSITIO PRIMA.

Eus Sapientissimus Optimus Maximus, cum sextiduo Mundum creando absolvisset, *septimum* quietis suæ Diem (*Sabbathum* Hebræis dictum) *Sacro-sanctum* fecit; quo nos homines ab omni opere profano cessare iussit, ut ipse suæ gratiæ, aut, si ea admittere nollemus, iustitiæ opera in nobis perficeret. *Gen. 2.*

II.

Eo fine non modo *septimum* quemvis diem, (*cuius una Periodus septimana sive Hebdomas dierum vocatur*); sed etiam *septimum* quemvis annum (qui propterea *Semittah*, *Cessatio*, vel *Annus Sabbathicus* appellatur) quo omne opus agricolationis intermitteri debebat, sanctificavit. *Ejusmodi Sabbathica annorum Revolutio, vocetur hebdomas magna vel Annalis.*

III.

A septimo anno ad *septies septimum*, vel *quadagesimum nonum*, ascendit, eumque etiam quieti Sacræ destinavit, qui Hebræis *Annus Iobel*, vulgò *Iubilæus* appellatur, *Levit. 25. Deut. 15.* Hujus Revolutio una *Hebdomas Major* dicetur. Septem autem *Jubilæorum* periodum, *Hebdomadam Maximam* appellabimus; & septem tales periodos, sive septies septem h.e. 49. *Jubilæos*, *Hebdomadam scularem*, quæ *Iubilæorum Iubilæo* clauditur.

IV.

Hi autem anni Sabbathici & Jubilæi, quos Deus celebrioribus suis, tam Iræ, quàm Misericordiæ operibus destinavit, non habent ullam politicam seu Civilem formam, quæ mutabilis est,

& ab hominum mutabili voluntate dependet, quarum nulla est. quæ non vitio suo laboret: sed aliam à Deo ipso constitutam, *Myfticam*, Sacram, immutabilem, perfectam, rebus omnibus in numero pondere ac mensura disponendis aptissimam, perpetua proportionem in nunquam finienda seculorum secula progredientem.

V.

Ejus *Archetypum* est veneranda Unitas, ac adoranda Trinitas sanctissimæ divinitatis, Patris, Filii & Spiritus sancti; cujus *septiformis gratia* in prima Creatione septiduana, Mundo; in Renovatione autem Ecclesiæ Dei exhibita, & in omnem æternitatem exhibenda, in Scriptura & ab Ecclesia celebratur, *Gen. 1. Apoc. 1.*

VI.

Pari modo mystica divinorum. Annorum forma, pro principio habet unitatem; ex qua sese in tria Secula, pro rebus in hoc præfenti Mundo gerendis diffundit; quorum omnium Radix est septenarius, figuratè multiplicandus, nempe

R. 7. in	Quadratum	49.	q.
	Cubum	343.	c.
	Biquadratum	2401.	bq.
	Solidum	16807.	f.
	Quadrati-Cubum	117649.	qc.
	Bisolidum	823543.	bf.

Bisolidus hic Seculum Primum est, quod discriminis causa Deo Patri adscribo; totidem dierum Naturalium, sive Νυχθημερων; à diurna revolutione lucis ac tenebrarum descriptorum; in meras hebdomadas distribuendum prout Archangelus Gabriel Daniele Prophetam c. 9. docuit, scilicet, Dies naturales

Per	$\left\{ \begin{array}{l} 7. \\ 49. \\ 343. \\ 2401. \\ 16807. \\ 117649. \end{array} \right\}$	In Hebdomadas	Dierum	117649.	qc.
			Menstruas	16807.	f.
			Annuas	2401.	bq.
			Annales vel Magnas	343.	c.
			Majores	49.	q.
			Maximas	7.	R.

Hebdo-

Hebdomas ergo	Secularis	Comprehen- dit Hebdo- madas	Maximas	7.
	Maxima		Majores	7.
	Major		Magnas sive annales	7.
	Magna		Annuas	7.
	Annua		Menstruas	7.
	Menstrua		Dierum	7.

Dierum deniq³ hebdomas complectitur Dies naturales 7.

Sicut ergo Dies 7. faciunt Hebdomadam dierum; Ita 7. Hebdomada, vel 49. Dies, constituunt mensem Mysticum; At 7. Menses, vel Dies 343 absolvunt Annum mysticum, quorum septimus quisq³ Sabbathicus, & quisq³ 49. Iubilaeus à Deo constitutus est.

Vt autem in minima Hebdomade dierum, septima pars Dies appellatur; ita etiam in reliquis omnibus, similis pars septima, DIEI appellationem more Scriptura usitato sortitur, etsi non in Dies modo naturales sive $\nu\alpha\chi\theta\eta\mu\epsilon\tau\epsilon\alpha$, verum in Menses etiam, imò annos & secula crescat.

Eadem est distributio secundi seculi, Filii, & tertii, Spiritus sancti; quibus si primum Dei Patris secundum longitudinem annumeretur, ut & tertio alterum Filii; fit Seculum Filii (licet aliàs aequalia sint) duplum, & Seculum Spiritus sancti, triplum Patris, de cuius duratione qua soli Deo nota, Christus inquit, $\delta\upsilon\chi\ \upsilon\mu\omega\upsilon\epsilon\iota\varsigma\ \epsilon\varsigma\ \gamma\upsilon\omega\tau\alpha\iota\ \chi\epsilon\iota\upsilon\upsilon\varsigma$, $\eta\ \kappa\epsilon\iota\tau\alpha\iota$, $\delta\upsilon\varsigma\ \epsilon\ \omega\alpha\tau\eta\varsigma\ \epsilon\theta\epsilon\tau\omega\ \epsilon\sigma\ \tau\eta\ \iota\delta\iota\alpha\ \epsilon\zeta\omicron\upsilon\sigma\iota\alpha$. Act. 1.

VII.

Epocha hujus mystici temporis est, FINIS ultimi q. Iubilaei in Paradiso transacti, Annique Semittah, Intermissionis & quietis foelicissimæ, quam Deus protoplastis Adamo & Evæ in eadem Paradiso concessit: PRINCIPIVM verò γεωργίας & Agri-
culationis miserrimæ & laboriosissimæ, quæ imposita ipsis fuit, postquam legem divinam transgressi, & Paradiso quidem ejecti, sed tamen per Christum Filium DEI ex semine mulieris hominem nasciturum (Gen. 3.) in gratiam recepti fuere, quod factum

Anno periodi Iuliana, proleptica, Scaligeriana 750.

Cycli Solis 22.

Lune, vel Aurei numeri 9.

Octobris Die 28.

Hora Vespertina 6.

Feriâ Hebdomada finitâ 7.

Anno à Bisextili 1.

Cum Sol in $\odot$. Librâ fuisset, Octobr. 25.

Luna verò $\text{ἐν} \ \alpha\gamma\iota \ \nu\epsilon\alpha$ ejusdem Octobr. 30.

Hac Epochâ cognitâ, omnis calculi labor in eo consistit, ut Anni 343 dierum, (ex quibus Sabbathici & Iubilai facti sunt, quos Mysticos vocare soleo,) ceu Sacro-sancti integre & inviolatè semper retinendi, cum tempore vulgari, in Scriptura Sacra etiam usitato, comparentur: Cujus comparationis modum, more Mathematico per quadam problemata tradam.

PROBLEMA I.

Datis annis Mysticis, quinam Aegyptii iis congruant, cognoscere.

1. Annos Mysticos datos, duc in 343.

2. Productum divide per 365.

Quotus cum Residuo, dabit annos & dies Aegyptios, datis Annis Mysticis congruentes.

PROBLEMA II.

Datus annus Mysticus quotus sit Julianus, ab epocha Lapsus Adami numeratus, scire.

1. Annum Mysticum datum per 343. multiplica.

2. Producto adde Dies. 667.

3. Summam divide per 1461.

4. A quoti quadruplo & Residuo iterum abice 667. Quod reliquum est, Tempus est Julianum Mystico congruens; Discrimine anni communis & Bisextilis observato; si, ut subtractio fieri possit, anni ab integris Julianis mutuo lumen di sint.

P R O B L E M A III.

Annos communes à Bisextilibus in annis Julianis à lapsu Adami numeratis discernere.

Bisextiles in hac Epocha sunt sequentes.

3. 7. 11. 15. 19. 23. 27. 31. 35. 39.
43. 47. 51. 55. 59. 63. 67. 71. 75. 79.
83. 87. 91. 95. 99. 103. &c.

Ceteri omnes sunt communes.

P R O B L E M A IV.

Cyclum Solis in annis Julianis à Lapsu deductis, reperire.

1. Annis datis Julianis completis, adde 22.
2. Summam divide per 28. Residuum est Cyclus Solis; Aut si 0. relinquatur, 28.

P R O B L E M A V.

Si annis Julianis, à lapsu Adami numeratis, dies adhæreant, in quem diem Calendarii Juliani, à Cal. Jan. incipientis, desinant, cognoscere.

1. Diebus paucioribus quam 64. adde in anno Communi 301. In Bisextili 302. summa ostendet numerum dierum, à Calend. Januarii.
2. Diebus pluribus quam 64. aufer 64. Residuum exhibet tibi numerum dierum à Calendis Januarii, incipientium.

P R O B L E M A VI.

In annis mysticis, Sabbathicos & Jubilæos ab aliis discernere.

Anni Mystici, quos Septenarius metitur, sunt Sabbathici; quos 49. sunt Jubilæi: Cæteri omnes communes.

Vulgares autem Civiles anni in Iubilæorum & Sabbathicorum censum non veniunt; nisi quatenus mysticis congruunt.

PROBLEMA VII.

Dato uno aliquo anno mystico, sive communi, sive Sabbathico sive Jubilæo, cum congruentibus Ægyptiis & Iulianis, sequentes similes omnes ex eo propagare.

I. PRO MYSTICIS DEDUCENDIS.

1. Mysticos communes addita unitate semper auge.
2. Sabbathico cuivis adde 7. & produces Sabbathicum sequentem.
3. Jubilæo cuivis adde 49. & proveniet Jubilæus proxime sequens.

II. PRO ÆGYPTIACIS.

1. Ægyptiacis communibus semper adice Unitatem, à diebus autem adhærentibus aufer 22.
2. Ex Sabbathicis factis, semper adice Annos 6, dies 211.
3. Ex Jubilæis ortis, adde Annos 6. dies 17. & procreabitur similis sequens.

III. PRO IULIANIS.

1. Iulianis vulgaribus semper adice unitatem; à diebus adhærentibus autem aufer in annis communibus 22. in Embolimæis sive bisextilibus 23.
2. Factis autem ex mysticis Sabbathicis, si inter priorem & sequentem unus bisextilis intercurrat, adde Annos 6. dies 210. si verò duo bisextiles anni inter eosdem cadant, adde priori dies 209. cum annis 6.
3. Ex Jubilæis deniq; procreatis, si alternis vicibus adicias Annos 46. & dies 6. vel. 5. produces etiam seqq. Jubilæis congruentes.

Memento autem ut sæpius operationum tuarum examen instituas per Probl. 1. & 2. ne cum bisextum quidpiam turbat, levis error in principio admissus, paulatim incrementum sumens, omnem laboris fructum tibi intervertat.

Signum

Signum verò rectæ operationis est, si dies adherentes sub suo Cyclo solis in seriam septimam, sive Sabbathum perpetuò desinant. Hoc enim κατὰ λικὸν in hoc calculo est.

De transmutatione verò annorum Iulianorum ex una Epochâ in aliam, multa verba facere necesse non est. Non enim præcepta pro Tyronibus scribere, sed Eruditorum, qui τοῦ ψηφισμοῦ τῶν τοῦ ἡλίου καὶ σελήνης ἐτῶν sive Computi ut vocant, notitiam habent, judicia de hoc calculo explorare volui. Brevissimis autem res ita sese habet.

1. Annis Iulianis à lapsu numeratis & completè sumptis, adice 750. & produces annum periodi Iulianæ Scaligerianæ currentem.
2. Ab annis periodi Iulianæ currentibus aufer 750. & produces annum à lapsu protoplastorum in autumno ejusdem anni periodi Iulianæ completum.
3. Annis Epochâ Christianâ Dionysianâ currentibus, adice 3963. & produces annum Lapsus in autumno ejusdem anni Epochâ Christianâ completum.
4. Ab annis à lapsu numeratis & completè sumptis, abiice 3963. & proveniet annus Epochâ Christianâ currens. &c.
5. Annis periodi Iulianæ datis, aufer 4668. & habebis Annos Iulianos à correctione Cal. numeratos.
6. Eisdem acquies si annis Epochâ Christianâ Dionysianâ adicias 45. & contrâ si annis Iulianis à correctione calendarii deductis, auferas 45. produces annos Epochâ Christianâ Dionysianâ.
7. Si deniq; annos à lapsu protoplastorum numeratos auferas ab annis 3963 $\frac{3}{4}$ ferè, monstrabit residuum quotus annus hic datus ab Epochâ Christianâ sit, si retrò numeretur.

NB.

Hebdomadam autem Maximarum distributionem, Jubilæorumque Mysticorum seriem, & congruentiam cum annis Iulianis à lapsu & Epochâ Christianâ numeratis invenies in Canone seq.

CANON

Per tria Mundi Secula, in suas Hebdomadas distributus.

Iobelaorum.				Iuliani				Exitus An- norum My- sticorum.				Iobelaorum.				Iuliani				Exitus An- norum My- sticorum.						
Hebd.	Ordo.	An. My- sti- ci.	An. Dies	An.	Dies	An.	Dies	Hebd.	Ordo.	An. My- sti- ci.	An. Dies	An.	Dies	Hebd.	Ordo.	An. My- sti- ci.	An. Dies	An.	Dies	Hebd.	Ordo.	An. My- sti- ci.	An. Dies	An.	Dies	
Adamo	1.	0.	0.	0.	28.	08.																				
pso	2.	49.	46.	6.	3.	Nov.			29.	1421.	1334.	160.	5.	April.												
promissus.	3.	98.	92.	11.	8.	Nov.			30.	1470.	1380.	165.	11.	April.												
	4.	147.	139.	17.	14.	Nov.			31.	1519.	1426.	171.	16.	April.												
	5.	196.	184.	22.	19.	Nov.			32.	1568.	1472.	176.	22.	April.												
	6.	245.	230.	28.	25.	Nov.			33.	1617.	1518.	182.	27.	April.												
	7.	294.	276.	33.	30.	Nov.			34.	1666.	1564.	187.	3.	May.												
I.	8.	343.	322.	39.	6.	Dec.			V.	35.	1715.	1610.	193.	8.	May.											
	9.	392.	368.	44.	11.	Dec.			Diluvium	36.	1764.	1656.	198.	14.	May.											
	10.	441.	414.	50.	17.	Dec.				37.	1813.	1702.	204.	19.	May.											
Iared nat.	11.	490.	460.	55.	22.	Dec.				38.	1862.	1748.	209.	25.	May.											
	12.	539.	506.	61.	28.	Dec.				39.	1911.	1794.	215.	30.	May.											
	13.	588.	552.	66.	3.	Jan.				40.	1960.	1840.	220.	5.	June.											
	14.	637.	598.	72.	8.	Jan.				41.	2009.	1896.	226.	10.	June.											
II.	15.	686.	644.	77.	13.	Jan.			V I.	42.	2058.	1932.	231.	16.	June.											
	16.	735.	690.	83.	19.	Jan.				43.	2107.	1978.	237.	21.	June.											
	17.	784.	736.	88.	24.	Jan.			Vocatio	44.	2156.	2024.	242.	27.	June.											
	18.	833.	782.	94.	30.	Jan.			Abraham.	45.	2205.	2070.	248.	2.	July.											
	19.	882.	828.	99.	4.	Febr.				46.	2254.	2116.	253.	8.	July.											
Iarnach	20.	931.	874.	105.	10.	Febr.				47.	2303.	2162.	259.	13.	July.											
nat.	21.	980.	920.	110.	15.	Febr.																				

Iobelaorum.					Iobelaorum.					
		Anni	Iuliani		Exitus An		Iuliani		Exitus An	
		Myſti.	An.		norum My		An.		norum My	
Hebd.	Ordo.	ci.	An.	Dies	ficorum.	Hebd.	Ordo.	ci.	An.	Dies
	57	2793.	12622.	314.	6. Sept.		92.	4508.	270.	77.
Gedconis	58	2842.	2668.	319.	12. Sept.	Arius.	93	4557.	316.	82.
Victoria.	59	2891.	2714.	325.	17. Sept.		94	4606.	362.	88.
	60	2940.	2760.	330.	23. Sept.		95	4655.	408.	93.
Mors Sim-	61	2989.	2806.	336.	28. Sept.		96	4704.	454.	99.
fonis.	62	3038.	2852.	341.	4. Octobr.		97	4753.	500.	104.
II. Chriſtus	63	3087.	2898.	347.	9. Octob.	Roma à Toti	98	4802.	546.	110.
F. David.						VII. la capta.				
	64	3136.	2944.	352.	15. Octob.	III. Seculum Spiritus Sancti.				
	65	3185.	2990.	358.	20. Octob.		99	4851.	592.	115.
Cœlū Eliz	66	3234.	3036.	363.	26. Octob.		100	4900.	638.	121.
precib. re-	67	3283.	3083.	3.	31. Octob.		101	4949.	684.	126.
clusum.	68	3332.	3129.	9.	6. Nov.		102	4998.	730.	132.
	69	3381.	3175.	14.	11. Nov.		103	5047.	776.	137.
III. Refor-	70	3430.	3221.	20.	17. Nov.		104	5096.	822.	143.
matio Ezech.							105	5145.	868.	148.
	71	3479.	3267.	25.	22. Nov.	I.				
	72	3528.	3313.	31.	28. Nov.		106	5194.	914.	154.
Capt. Bab.	73	3577.	3359.	36.	3. Dec.		107	5243.	960.	159.
Cyrus con-	74	3626.	3405.	42.	9. Dec.		108	5292.	1006.	165.
tra Babel.	75	3675.	3451.	47.	14. Dec.		109	5341.	1052.	170.
	76	3724.	3497.	53.	20. Dec.		110	5390.	1098.	176.
IV. Initium	77	3773.	3543.	58.	25. Dec.	R. Jeroſo-	111	5439.	1144.	181.
70. hebd.						lym.	112	5488.	1190.	187.
						II.				
Reſtaur. urb.	78	3822.	3589.	64.	31. Dec.	Schiſma	113	5537.	1236.	192.
Alex. M.	79	3871.	3635.	69.	5. Jan.	Gr. & Lat.	114	5586.	1282.	198.
	80	3920.	3681.	75.	11. Jan.		115	5635.	1328.	203.
	81	3969.	3727.	80.	16. Jan.	Wicclef.	116	5684.	1374.	209.
	82	4018.	3773.	86.	22. Jan.	Ziska.	117	5733.	1420.	214.
	83	4067.	3819.	91.	27. Jan.		118	5782.	1466.	220.
V.	84	4116.	3865.	97.	2. Febr.	III. Luth.	119	5831.	1512.	225.
Ieſus Chr ⁹ .	85	4165.	3911.	102.	7. Febr.		120	5880.	1558.	231.
	86	4214.	3957.	108.	13. Febr.		121	5929.	1604.	236.
							122	5978.	1650.	242.
							123	6022.	1696.	247.
Finis Hebd	87	4263.	40.	49.	18. Febr.		124	6076.	1742.	253.
Semiſſis.	88	4312.	86.	55.	24. Febr.		125	6125.	1788.	258.
Ben. Cochab.	89	4361.	132.	60.	1. Martii	IV.	126	6174.	1834.	264.
	90	4410.	178.	66.	7. Mart.					
VI.	91	4459.	224.	71.	12. Mar.					

Iobelaorum.		Anni Myſti.	Iuliani	Exitus An- norum My-	Iobelaorum	Anni Myſti.	Iuliani	Exitus An- norum My
Hebd.	Ordo.	ci.	Ano.	Dies ſtorum.	Hebd.	Ordo.	An.	Dies ſtorum.
		127 6223.	1880. 269.	26. <i>Sept.</i>			141 6909.	2525. 346. 12. <i>Dec.</i>
		128 6227.	1926. 275.	2. <i>Octob.</i>			142 6958.	2571. 352. 18. <i>Dec.</i>
		129 6321.	1972. 280.	7. <i>Octob.</i>			143 7007.	2617. 357. 23. <i>Dec.</i>
		130 6370.	2018. 286.	13. <i>Octob.</i>			144 7056.	2663. 363. 29. <i>Dec.</i>
		131 6419.	2064. 291.	18. <i>Octob.</i>			145 7105.	2709. 3. 3. <i>Jan.</i>
		132 6468.	2110. 297.	24. <i>Oct.</i>			146 7154.	2755. 9. 9. <i>Jan.</i>
V.		133 6517.	2157. 302.	29. <i>Oct.</i>	VII.		147 7203.	2801. 14. 14. <i>Jan.</i>
		134 6566.	2203. 308.	4. <i>Nov.</i>				
		135 6615.	2249. 313.	9. <i>Nov.</i>				
		136 6664.	2295. 319.	15. <i>Nov.</i>				
		137 6713.	2341. 324.	20. <i>Nov.</i>				
		138 6762.	2387. 330.	26. <i>Nov.</i>				
		139 6811.	2433. 335.	1. <i>Dec.</i>				
VI.		140 6860.	2479. 341.	7. <i>Dec.</i>				

HEPTADOS II.

PROPOSITIO PRIMA.

A Lapſu Protoplaſtorum, ad Enochum, Septimum ab Adamo,
in Cælum translatus, ſunt (utilegitur Gen. 5.)

	A.	D.
Anni Myſtici	1050.	0.
Aegyptii	986.	260.
Iuliani	986.	14.
Qui deſinunt in Novemb.		11.
Myſticus verò ille annus eſt periodi		
Inſtilæ Completa	21 ^{as}	
Sive ter	7 ^{as}	
Annus	21 ^{ms}	
Sive ter	7 ^{ms}	
Sabbathicus verò	3 ^{ius}	

II.

A translatione Enochi ad Cataclyſmum univerſalem, ſunt
(Genef. 5. & 7.)

	A.	D.
Anni Myſtici	714.	0.
Aegyptii	670.	352.
Iuliani	670.	184.

Qui

Quibus congruunt à lapsu numerati	A.	D.
Anni Mystici	1764.	0.
Aegyptiaci	1657.	247.
Iuliani	1656.	198.

Qui desinunt in Mensis Maij diem 14.

Mysticus autem Diluvii Annus 1764.

Est, Seculi primi, Hebdomadis maxima sexta, Iubilæus primus; à lapsu verò XXXVI.

Ejus principium est Anni Iuliani currentis 1656. Iunij 5^{tae}.

Qui est in anno Hebræorum vulgari (si cum à 27. Aprilis incipias) Mensis secundi currentis Dies 10.

Quo, Noachus Arcam salutis suæ Causa ingredi à Deo jussus fuit.

Septimo post die, Iunii 12°.

Mensis Hebr. secundi currentis 17^a.

Rupti sunt fontes, & aperta Cataractæ Cæli, quibus totum genus humanum, Noacho & suis exceptis, fuit obrutum.

III.

A Cataclysmo finito, ad *ἐπαγγελίαν* sive promissionem de Christo, Abrahamo repetitam, Anno ætatis Abrahami 75. Gen. 11. & 12. sunt

	A.	D.
Anni Mystici	391.	0.
Aegyptii	367.	158.
Iuliani	367.	66.

Et sic à lapsu ad *ἐπὶ ἐπαγγελίας*

Anni Mystici	2155.	0.
Aegyptii	2025.	40.
Iuliani	2023.	264.

Qui desinunt in Mensis Iulii - - 19.

A cuius Vespera incipit, Annus

Mysticus 2156.

Qui est Seculi primi, Hebdomadis maxima septima, Iubilæus secundus, sed ab origine rerum lapsurum XLIV.

IV.

Ab anno *ἐπαγγελίας*, ad obitum Patriarchæ Jacobi Israëlitis; & translationem promissionis de Christo in tribum Juda, (quod factum anno ætatis Iacobi 147. Gen. 47. & 49. cum natus esset Aetatis Patris Isaaci Anno 60. Gen. 25. qui in hanc lucem fuit editus Anno Patris Abrahami 100. Gen. 21.) sunt

	A.	D.
Anni Mystici	246	0.
Aegyptii	231.	63.
Iuliani	231.	6.
A lapsu verò hucusq; sunt	A.	D.
Anni Mystici.	2401.	0.
Aegyptii	2256.	103.
Iuliani	2254	270.
Desinentes in Mensis Iulii diem - -	- -	24.
Quo die clauditur DEI Patris		
Seculum	I.	
Cum Hebdomadis maxima	VII.	
Iubilæo	VII.	
Ab Origine rerum	XLIX.	
Qui est Iubilæorum Iubilæus	I.	

Comprehendit itaq; hic Annorum numerus.

In suo seculo, Iubilæorumq; Iubilæo, principium, 1.

In Hebdomadibus maximis, Radicem 7.

In Majoribus, sive periodis Iubilæis, quadratum 49.

In Magnis, annalibus & periodis Sabbathicis, Cubum 343.

In annuis sive mysticis communibus, biquadratum 2401.

In mensibus Mysticis, solidum 16807.

In Hebdomadibus dierum, quadrati Cubum 117649.

In diebus deniq; bisolidum 823543.

V.

Ab obitu Jacobi (quo cum secundum Seculum Messæ sive Christi Regis incipit) usque ad annum Exitus Israëlitarum ex Aegypto completum, (qui fuit annus ab ἐπαγγελία 430. Galat. 3.) sunt:

	A.	D.
Anni Mystici	211.	0.
Aegyptii	198.	103.
Iuliani	198.	53.
Itaque à lapsu Protoplastorum hucusq;		
Anni Mystici	2612.	0.
Aegyptii	2454.	206.
Iuliani	2452.	323.
Qui desinunt in Septembr.	- - -	16.

Medium Mystici Anni completum est | D.

Aprilis I.

Quò caput anni Hebraeorum, præter propter, ex ⁴ autumno retractum fuit; cuius 14. die pascha celebratum, quod mox secuta Exodus.

Anno priore Mystico & Sabbathico 2611. Moyses Dux populi Istraëlitici factus, miracula sua edidit.

VI.

A migrata Aegypto ad conditum Templi Salomonici: sunt,

ἔ· τῷ ἀλάτῃ. Anni 480. 1. Reg. 6. ἀνεβέβηρον autem.

	A.	D.
Anni Mystici	510.	0.
Aegyptiaci	479.	95.
Iuliani	478.	340.
Itaq; à Lapſu hucuz		
Anni Mystici	3122.	0.
Aegyptiaci	2933.	301.
Iuliani	2931.	298.
Qui deſinunt in Auguſti diem	-	22.
Est autem hic annus Myſticus		
Post completum Inbilanm	LXIII.	
Annus	XXXV.	
Sabbathicus	F.	

VII.

A Conditu Templi ad Reformationem Hiskia (Anno primo regni sui factam) sunt (Ex accurata supputatione successione Regum Iuda & Israel;) A. D.

Or Israël;)	A.	D.
Anni Mystici.	308.	0.
Aegyptii.	289.	159.
Iuliani	289.	87.
A Lapsu, Anni Mystici	3430.	0.
Aegyptii	3223.	25.
Iuliani	3221.	20.
Qui desinunt in. Novembris - - -		17.
Est hic annus Mysticus, Iubilaeus		
ab origine rerum.	LXX.	

HEPTADOS III.

PROPOSITIO PRIMA.

A Reformatione Hiskia, usque ad excidium primum Templi & urbis Hierosolymorum, à Nebucadnezare Magno, (*qui est Nabopolassar Ptolomai,*) everforum, initiumq; Captivitatis Babylonica, (70. annorum *Mysticorum*) sunt A. D.

Anni <i>Mystici</i>	147.	0.
Iuliani	138.	16.
<i>A lapsu verò Adami hucusq; sunt</i>		
Anni <i>Mystici</i>	3577.	0.
Iuliani	3359.	36.
Qui desinunt in Decembris diem -		3.
Ille autem <i>Mysticus</i> Excidii annus		
Est Iubilæus à lapsu	LXXIII.	

II.

Ab initio Captivitatis Babylonica, ad tertium annum Cyri ineuntem, (quo Expeditionem contra Babylonem suscepit) Revelationemq; de libertate secutura, ab Angelo Danjeli (*cap. 10.*) factam, (21. diebus annalibus, sive annis *Mysticis*, ante septuagesimum soluta Captivitatis annum) sunt A. D.

Anni <i>Mystici</i>	49.	0.
Iuliani	46.	6.
<i>A lapsu verò hucusq; sunt</i>		
Anni <i>Mystici</i>	3626.	0.
Iuliani	3405.	42.
Qui desinunt in Decembris - -		9.
Est autem ille annus <i>Mysticus</i>		
Iubilæus, ab origine rerum completus	LXXIV.	

III.

Ab hac Revelatione, ad Edictum Darii nothi, Persarum regis, de restandis Hierosolymis, sunt, dies XXI. Septennales, qui faciunt A. D.

Annos <i>Mysticos</i>	147.	0.
Iulianos	138.	16.

A lapsu

<i>A lapsu verò protoplastorum hucusq;</i>	A.	D.
<i>Anni Mystici</i>	3773.	0.
<i>Iuliani</i>	3543.	58.
<i>Qui desinunt in Decembris diem</i>	- - -	25.
<i>Estq; hic Iubilæus à lapsu</i>	LXXVII.	

Ab hoc die; qui sequentibus seculis Natalis Domini & Servatoris nostri Jesu Christi factus est, incipiunt LXX. Hebdomades, de quibus Archangelus Gabriel, anno 1. Darii Medi, ultimi Babyloniorum regis, vaticinatus est, uti legimus Dan, cap. 9.

IV.

Ab Ediçto Darii Nothi, & principio LXX. Hebdomadam, usque ad restauratam urbem Hierosolymorum sunt

	A.	D.
<i>Hebdomades annales sive Magnæ</i>	VII.	
<i>Anni Mystici</i>	49.	0.
<i>Iuliani</i>	46.	6.
<i>A lapsu verò Adami, Mystici</i>	3822.	0.
<i>Iuliani</i>	3589.	64.
<i>Qui desinunt in Decembris diem</i>	- -	31.
<i>Mysticus autem ille Annus</i>		
<i>Est, IVBILAEVS à lapsu</i>	LXXVIII.	

V.

A restauratis Hierosolymis ad salutiferam passionem ac mortem Domini ac servatoris nostri Jesu Christi (cui sit laus & gloria perennis) sunt

<i>Hebdomades annales LXII.</i>	A.	D.
<i>Anni Mystici</i>	434.	0.
<i>Iuliani</i>	407.	205.
<i>A lapsu verò ad passionem ac mortem & subsequutam Resurrectionem & Exaltationem Christi.</i>		
<i>Mystici</i>	4256.	0.
<i>Iuliani</i>	3996.	269.
<i>Qui desinunt in Iulii</i>	- -	24.
<i>Estq; hic annus periodi Iulianæ</i>		
<i>Currens</i>	4747.	
<i>Iulianus à Correctione Calendarii</i>	79.	
<i>Epochæ Christianæ</i>	34.	

Dies

Dies verò sacratissima passionis ac mortis Christi, est 23. Aprilis. Et ut Creatio, Lapsusq; protoplastorum contigit feriâ hebdomadis sextâ; ita & hic passionis dies, jucundissimâ Harmoniâ, incidit

In Seculi Christi, Hebdomadam maximam Sextam.

In annum hujus Hebdomadis, 42. sive septies Sextum.

In anni hujus Mensem mysticum Sextum.

Ejusdemq; Hebdomadem dierum sexies Sextam.

In Hebdomadis autem dierum, diem Sextum.

Et tandem, secundum Iohannem, in diei horam Sextam.

Cum idem Dominus ac Servator noster Iesus Christus etiam in hunc Mundum natus fuisset HOSTIA PRO OMNIUM HOMINUM PECCATIS, Mense Anni Mystici sexto, ultimæque ejus Hebdomadis die sexto.

NB.

Hic verò intermittere non possum, quin Erudito lectori suggeram insignem locum Ios. Scaligeri, qui extat in ejus Animadversionibus in Chronologica Eusebii pag. 170. Citat ibidostissimus ille Animadversor Vetusissimum Rhytmum Hebraicum; cujus sensus est

In Anno 3724. Nazarenus captus est,
Et in Anno 532. in ligno crucifixus.

Rhytmum ipsum ab elegantia laudat Scaliger; sed absurditatem Numerorum Afinitati Sycophantiarum Iudaicarum adscribit.

Quid verò, si nulla hic lateret afinitas, sed callidum consilium veteris alicujus Rabbini, cui Mystica annorum Sabbathicorum ratio non fuit ignota: quique dissecto numero Annum Mysticum crucifixi Nazareni occultè notare voluit?

Conjice enim in unam summam - - 3724.

Et alterum minorem numerum - - 532.

Et fient Anni Mystici - - - 4256.

Qui à lapsu Protoplastorum in ipso Anno passionis IESV Nazareni labebantur;

A Pas-

VI.

A Passione ac Morte Christi, ad finem Novifœderis divini,
prædicatione Apostolorum inter Judæos confirmati

	A.	D.
Hebdomas una, sive Anni Mystici	7.	
Iuliani	6.	209.
A lapsu Adami autem, Mystici	4263.	0.
Iuliani	4003.	113.
Qui desinunt in Februarii	- - -	18.
Estq; hic annus Mysticus		
Iubilaus à lapsu LXXXVII.		

Quo cum LXX. Hebdomades Danielis finiuntur, incipitq; nova Hebdomas
mystica Major, sive periodus Iubilææ, à lapsu LXXXVIII.

Quæ est Seculi Christi Hebdomadis maxima sexta, dies ἐννεατεσσαρεσ-
κοτταετηρικὸς Quartus sive Medius.

VII.

A finita hebdomade confirmati fœderis, ad ultimum gentis
Judaicæ Excidium iniens est

	A	D.
Hebdomadis semissis;		
Annorum Mysticorum	32.	0.
Iulianorum	30.	19.
A lapsu autem Adami hucusq; sunt		
Anni Mystici	4295.	0.
Iuliani	4033.	132.
Desinentes in Martii diem	- - -	9.
Anni Iuliani à correctione Calend.	116.	
Epachæ Christianæ	71.	

Mense Aprili sequente, in festo Paschatis obsidione cinxit Hierosolymo-
rum urbem, Titus Vespasiani Caesaris Filius: Septimo Septembris
oppugnata, & mox expugnata fuit Vrbs superior, quâ cum etiam Ec-
clesia & Palatia Iudaica concidit, quod factum

Currente medii seculi, sexta Hebdomadis maxima

Quartâ sive media periodo Iubilææ:

Completa media periodi Iubilææ, ceu Hebdomadis majoris, quarta sive
media periodo Sabbathica:

Completo item media hujus periodi Sabbathicæ (veluti hebdomadis magnæ
vel annalis) quarto sive medio anno;

Currente verò sequentis anni medio Mense;

Medii deniq; Mensis completà hebdomade dierum quartà sive media :

Quam secuta est quinta, quæ ipso die septimo Septembris finita, finem

Reipublicæ Iudaorum attulit funestissimum: Vindicante iustitia divinâ necem Messie Regis Θεωκρατορος, post gloriosam Resurrectionem à mortuis & Ascensionem in Cælos, sedentis & regnantis à dextris Dei Patris; cui cum Patre & Spiritu sancto sit Laus & Gloria in omnia seculorum secula Amen.

Ab hoc Iudeis funesto anno, usq; ad proximum Iubileum, Anno Epochæ Christianæ 1650. in festo Matthæi initurum & usq; ad 30. Augusti Anni 1651. duraturum sunt :

Anni Mystici

1683. 0.

Iuliani

1580. 174.

A lapsu Adamii.

{ Myst. 5978. 0.

{ Iuliani 5613. 306.

A translatione Enochi.

{ Myst. 4928. 0.

{ Iuliani 4627. 292.

A Diluvio.

{ Myst. 4214. 0.

{ Iuliani 3957. 108.

Ab ingressu Abrahæ in
terram Canaan.

{ Myst. 3822. 0.

{ Iuliani 3589. 64.

Incipit a.
elabentur,
volente Deo,
Anni

Ab electione Judæ in
proavum Christi.

{ Myst. 3577. 0.

{ Iuliani 3359. 36.

A Christo Filio Davidis
declarato.

{ Mystici 2891. 0.

{ Iuliani 2714. 324.

A Captivitate Babyloni-
ca, seculum, nempe.

{ Mystici 2401. 0.

{ Iuliani 2254. 270.

A restaurata Urbe

{ Mystici 2156. 0.

{ Iuliani 2024. 242.

A Nativitate Messie
Regis.

{ Mystici 1764. 0.

{ Iuliani 1656. 198.

Quo-

Quorum annorum terminum Ecclesiæ suæ salutarem esse jubet æternus Rex Israël & gentium Jesus Christus, Dei Filius, laudandus in secula, Amen.

Ad Lectorem.

HEC sunt, *Candide, pie, ac erudite Lector*, quæ hoc tempore tibi impertiri, tuoque judicio subjicere volui. Ita enim facere nos jubet *B. Apostolus Paulus*, scribens; *ΠΡΟΦΗΤΗ ΔΥΟΉ ΤΡΕΙΣ ΛΑΛΕΪΤΩΣΑΝ, ΚΑΙ ΕΙ ΑΛΛΟΙ ΔΙΨΧΡΙΝΕΤΑΙΝ.* *Εάν ὅ αἱ ἄλλαι ἀποκαλυφθῇ κατημένα, ὁ πρῶτος σιγάτω. Δύνασθε ᾧ καθ' ἓνα πάντες, ΠΡΟΦΗΤΕΥΕΙΝ, ἵνα πάντες μαρτυρήσωσι, καὶ πάντες ὑποκαταστήσωσι, καὶ τὰ πνεύματα ΠΡΟΦΗΤῶΝ ΠΡΟΦΗΤΑΙΣ ὑποτάσσεται.* *Οὐ ᾧ ἐστὶν ἀκαταστάσις ὁ Θεός, ἀλλ' ἐρίων.* *I. Cor. 14.* Fufius omnia persequi in animo habebam, in alio non magnæ molis libello, jam adornato. Sed tandem consultius esse putavi, *Lectorum*, si qui erunt, de hoc calculo judicia expectare; ut postmodum unâ operâ & iis satisfacere possim, qui quidpiam in eo desideraturi sunt; & quæ obscuritatem aliquam habere videbuntur, dilucidius expedit.

Hic igitur suo loco & tempore agendum erit; De *Temporis Mystici*, inventione, distributione, demonstratione, & comparatione cū vulgari: De consensu ejusdē cum aliorum, Ill. inprimis *Ios Scaligeri*, & *Cl. Michaelis Mæstlini*, qui facem mihi præluxerunt, veris sententiis; dissensu verò ab eorundē incertis opinionibus: De aliis historiis tam profanis quàm sacris, quæ inter commemoratas epochas interjacent, quomodo in sua tempora, tam mystica quàm vulgaria distribui debeant, quarum insigniores plerumq; in *Jubileos* aut *Sabbathicos annos* incidunt: De *Connexione temporum sacrorum cum Exoticis*, *Olympiadum*, *Annorum Nabonasari*, &c. De continuatione calculi *Chronologici*, à lapsu *Adami*, per *LXX. Hebdomadas Danielis*, usq; ad ultimum *Judæorum excidium*, ex solâ sacrâ *Scriptura desumptâ*, quæ sagacissimo illi temporum *Emendatori* impossibilis visa fuit: De admiranda partitione *LXX. Hebdomadam*, earumq; partium ad historica gesta accommodatione, qua in re omnium mortalium conatus idem ille *Chronologorum Coryphaeus* frustra fore arbi-

tratus est, hic verò ex suis ipsius hypothesebus eruditissimis stabilitur: De Civili anno priscorum Patriarcharum, ejus evidentissima vestigia in calculo mystico conspiciuntur: De stupenda connexione Ephemeriarum Hieraticarum cum annis mysticis, earumq; continuâ, nec unquam interruptâ deductione, à temporibus Davidis usq; ad finem Templi Hierosolymitani: De Tempore Nativitatis & πολιτεας Christi in terris: De Mysticis Sabbathicis & Iubileis ultimi nostri Spiritus sancti seculi, quas mutationes Politia & Ecclesie attulerint: De pluribus aliis commodis, quorum Mysticis hic Calculus in Chronologia & Philosophia efficacissimus est, &c.

Quorum omnium inventionem, & evulgationem non mihi soli reservare, sed hoc quasi prodromo, tua etiam dona, *Optime Lector*, quæ Gratia divina tibi concessit, aut porro concesserit, excitare volui, ut seposito, quocunque partium studio, ea quæ ad illustrationem Nominis divini, adorandamque Dei *Pronean* in rebus humanis demonstrandam faciunt, juxta me primo quocunque tempore proferres: Si modò, uti hæc & multa alia, de veritate hujus Calculi omnem dubitationem mihi eximunt; Ita & tibi ejus veritatem ac certitudinem persuadere potero.

Cujus rei experimentum capiam, ex tuo è libero candido, pietatis & Veritatis studioso pectore, de hisce meis propositionibus profecto judicio; quod ut vel publice vel privatim aperire mihi velis, etiam atque etiam rogo.

Unum deprecor: Ne Novitas hujus calculi fraudi mihi sit. Si enim Verus, non novus, sed Mundo coævus est; Etsi nobis novus videatur, eò quod ejus ratio aliquot seculis in occulto latuerit. Hæc enim *Natura Veritatis* est, ut, cum Deo coæterna existat, statò tamen tempore, postquàm diu latuit, in publicum prodeat, suo etiam tempore sese iterum abscondat. Verissimum etiam illud Xenophanis est:

Οὐπι ἀπ' ἀρχῆς πάντα θεὸς θνητοῖς ἀπέδειξε,
Ἄλλὰ χρόνῳ ζῆτῶντες ἐφευρίσκουσιν ἄμνηρον.

Omnia itaq; quæ nunc antiqua sunt, aliquando nova fuerunt, & quæ nunc nova sunt, successu Seculorū antiqua fient, Ipse tamen
Veritate

Veritate semper sibi simili existente, in omnia seculorum secula. Cujus mysteria Deus, Pater Veritatis, imò ipsa αὐτοσχεῖος ἀλήθεια non uno eodemque tempore prodit, sed aliis alia, præsertim verò lucem ænigmatum Danielis, hisce novissimis temporibus. reservavit.

Hoc fatale tempus haud procul abesse potest, quod Deus in arcano suo consilio, revelationi ænigmatum Danielis præstituit. Ad quæ cognoscenda si via amicis hisce Chronologicis dissertationibus sterni posset, quin operæ precium futurum esset, neminiorum est qui ambigat. Tunc demum suavissimum fructum percipiemus, tot egregiorum laborum, quos felices animæ, quæ partim ἐν αἰῶνι sunt, partim mortalem adhuc vitam degunt, in augenda re Chronologicâ exantlarunt. Quæ licet non omnes veritatem attigerint, singulæ tamen aliquid contulerunt, quod posterioribus de rebus omnibus accuratius cogitandi ansam præbuit. Inter quas sunt, post veteres illas, Eusebium, Hieronymum, Prosperum, Victorem Tununensem, Idacium, Marcellinum Comitem, &c. Abrahamus Bucholzerus; Arnoldus Pontanus; Benedictus Pererius: Casar Baronius: Christianus Adrichomius: Christophorus Helvicus: Clemens Schubertus: David Chytraus: David Paraus: Elias Reusnerus: Gerhardus Mercator: Gilbertus Genebrardus: Henricus Buntingus: Henricus Pantaleon: Henricus Wolfius: Hugo Brugthonus: Iacobus Capellus: Iacobus Salianus: Ioh. Deckerius: Ioh. Funcius: Iohannes Keplerus: Iohann-Georgius Herwardus: Laurentius Codomannus: Leonhardus Krenzhemius: Martinus Lutherus: Matthæus Beroaldus: Nicolaus Vedelius: Philippus Melanchton: Rudolphus Gualtherus: Sethus Calvisius: & multi alii mihi nec visi nec auditi: Inprimis verò duo illa Chronologia lumina, Ill. Scaliger, & Cl. Mæstlinus, olim præceptor meus omni laude dignissimus, quorum ille multiplici variorum scriptorum lectione, & ex his hausta exquisita Temporum Emendatione, hic verò, accuratissimâ diligentia in sectandis temporum minutiis (quam in Chronologia sua à multis annis scriptâ, sed non sine divini numinis consilio nunc demum editâ, adhibuit) proximam viam ad hanc mysticam temporum rationem, Doctore & ductore Deo, perveniendâ aperuerunt. Pro quorum donis, & Ecclesiæ & politiæ, Deo adjuvante, præstitâ

operâ, ipsi Deo omnis boni largitori, auctori & directori temporum immortales agendæ sunt gratiæ; qui etiam orandus, ut hanc per mysticam temporis rationem modò excitatam scintillam fovere velit, donec tandem in splendidissimam facem excre-scat, omnes ignorantia & impietatis tenebras expulsuram.

Fortè etiam miserebitur aliquando Deus excæcatæ gentis Judaicæ, & per clariore, quam quæ hucusque in medium prolata fuerunt expositiones vaticiniorum Danielis eò adducet, ut qui olim videntes non viderunt, tandem non videntes videant, quæ causa sit tam diuturni Exilii, in quo, tot seculis, ab aris & focus projecti, vitam miserè degunt; *aspiciantq;*, post tot frustra-tas expectationes de alio venturo Messia, gementi corde & lachri-mantibus oculis *IESVM NAZARENVM*, quem maiores ipsorum *confoderunt*, illo ipso die, quem Archangelus Gabriel tot seculis ante prædixit, & Messia occidendo præstituit. Propter quod flagitium Deus, iustus scelerum vindex, extremam perniciem il-lis intulit, in medio ferè puncto illius hebdomadis, quam An-gelus Danieli eminus quasi digito monstravit; duraturam *Ad-Kâ-lâh, hoc est, usq;*, ad *consummationem seculi*, cuius finis jam jam ap-petit.

Faxit igitur benignissimus Deus, ut, si quid tale sperare li-cet, & hæc nostra dissertatio faculam aliquam, & obscuritati tex-tus Prophetici, & tenebris mentium Judaicarum alluceat, ad no-minis sui gloriam, omniumq; tam gentium, quam Judæorum ag-gregationem ad ipsum Deum Patrem, ac Dominum nostrum Je-sum Christum, qui paratus est judicare vivos ac mortuos:

Cui sit honor. & Imperium sempiternum,

Amen.

§ (o) §

§

HENDECASYLLABI

Authoris

Ad Clarissimum Virum,

DN. FRIDERICUM GREIFFIUM,

Chymiatrum solertissimum, Amicum
integerrimum.*Primum Temporis Mystici Cognitorem &
Appausorem.*

GREIFFI, flos hominum politiorum,
 Doctrinae decus elegantioris,
 Artis Paonia celebre lumen,
 Praesidis pauperie benignum Asylum.
 En, quos Mensa tulit tua Hospitalis,
 Sermones, Epulis suaviores,
 Caelesti Ambrosiaq, dulciores.

Mense Colloquium clàm habere par est:
 Nostrum Colloquium sed audit Orbis,
 Fame judicium nec erubescit.
 Laudabunt etenim boni: sed atrâ
 Squalens invidiâ reprobet. At nos
 Hujus! non faciemus hasce sannas;
 Sed verâ Sophiae colimus artes,
 Dum nos liquerit hoc fugacis ævi
 Tempus, inq, Dei Scholam receptos,
 Perfectos faciet Sophorum in arte,
 Et Dia Sapiëntiae Magistros.

F I N I S.

UB WIEN

+AM24362290X

UB WIEN

+AM243622807

UB WIEN

+AM243622704

